

Som led i den fælles landbrugspolitik "fra jord til bord" gennemføres en løbende harmonisering af veterinærlovgivningen. Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at udstede de regler der er nødvendige for at gennemføre og administrere de af EU vedtagne retsakter.

En lignende bestemmelse findes bl.a. i § 61, stk. 1, i lov nr. 471 af 1. juli 1988 om fødevarer.

Til § 36

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 18 a i lov om dyrlægegerning m.v.

Bestemmelsen regulerer proceduren ved delegation af beføjelser.

Ministeren har i overensstemmelse med almindelig praksis altid adgang til at fastlægge forholdene for institutioner m.v., der hører under ministerens forretningsområde, herunder også adgangen til at videredelegere sine beføjelser til disse institutioner m.v.

Ønskes varetagelsen af opgaver udlagt til institutioner under andre ministerier eller til kommunale institutioner, vil dette ske efter forhandling med vedkommende minister eller kommunale organisation.

Bestemmelsen indeholder også mulighed for at fastsætte regler om klage, herunder afskæring af klageadgang. Denne beføjelse vil som hidtil blive udnyttet i overensstemmelse med det almindelige forvaltningsretlige to-instansprincip, hvorefter hovedreglen er, at en administrativ afgørelse i almindelighed kan påklages en gang til højere administrativ myndighed.

Der gives med bestemmelsen hjemmel til remonstration, d.v.s. at den myndighed, der har truffet en afgørelse, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selvom der er indgivet en klage.

Myndigheden vil således kunne træffe en ny realitetsafgørelse, der giver klageren helt eller delvist medhold, uden at sagen skal færdigbehandles eller hjemvises til rekursinstansen. Denne nye afgørelse kan også påklages til rekursinstansen. Det må derfor betragtes som en administrativ lettelse både for myndigheden og for borgerne, at en myndighed har hjemmel til remonstration.

Det har hidtil været vurderingen, at remonstration kunne ske i alle tilfælde uden formel hjemmel. Folkeetingets Ombudsmand har imidlertid givet udtryk for, at remonstration i tilfælde, hvor der er indgivet klage, efter hans opfattelse kræver udtrykkelig hjemmel. Denne udtrykkelige hjemmel findes i bestemmelsen.

Til § 37

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 18 b i lov om dyrlægegerning m.v.

Som et almindeligt led i brugerbetalingsprincippet fastsættes der bestemmelser om morarenter og om gebyr for erindringsskrivelser ved for sen betaling. Morarenterne udgør renten i henhold til renteloven pt. dennes § 5. Gebyret for erindringsskrivelser, som udgør 100 kr., reguleres i henhold til lov om en satsregulering pt. dennes § 3.

Bestemmelsen har bl.a. været anvendt i forbindelse med betaling for tilsyn med de i lovforslagets § 30 omhandlede diagnostiske laboratorier, jf. bekendtgørelse nr. 189 af 20. marts 2003 om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr m.v.

Der er udpantningsret for de beløb, der er nævnt i bestemmelsen samt for vedtagne bøder.

Som noget nyt er indføjet en mulighed for lønindeholdelse for de pågældende beløb og bøder. Formålet med bestemmelsen er at lette statens inddrivelse af de skyldige beløb. Den foreslåede bestemmelse svarer til bestemmelser i andre af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris love.

Til kapitel 10

Straf

Til § 38

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 19 i lov om dyrlægegerning m.v., hvorefter der kan idømmes bøde for overtrædelse af en række af lovens bestemmelser. Bestemmelsen i § 19, stk. 4, om objektivt ansvar er dog udtaget af retssikkerhedsmæssige hensyn.

Bestemmelsen i stk. 2 åbner mulighed for, at der kan idømmes straf i form af fængsel i indtil 2 år. Bestemmelsen svarer til § 78, stk. 2, i lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. og bygger på ønsket om at straffe hårdt ved overtrædelser, der kan forvolde skade på menneskers eller dyrs sundhed, eller hvor der er tilsigtet stor økonomisk vinding.

Der foreslås med stk. 3 indføjet en ny bestemmelse om, at hvis en person, der har mistet retten til at virke som dyrlæge, udøver sådan virksomhed, straffes vedkommende med bøde eller fængsel i indtil 2 år. En lignende bestemmelse findes i § 21 i lov om udøvelse af lægegerning, jf. lovbekendtgørelse nr. 272 af 19. april 2001. Bestemmelsen omfatter både det tilfælde, hvor vedkommende har mistet hele autorisationen, og det tilfælde, hvor vedkommende har mistet dele af autorisationen.